

mue- og Indkomstskattens Svigten. Alene denne ene Grund giver en langt stærkere Begrundelse for at opretholde denne Skat, end Nedsættelsen af Jernbanetaksterne var.

Man taler om en fast Skatteplan, en normal Skatteplan o. s. v. Ja, det er jo meget muligt, at man en Gang igen vil nedsætte en Skattekommission og underkaste hele vort Beskatningssystem en samlet Overvejelse, men Udviklingen er nu alligevel stærkere end alle den Slags Ting, og rundt omkring i Verden viser det sig, at man hyppigere og hyppigere ændrer sine Skatter, mange Steder saa at sige fra Aar til Aar, efter de skiftende Forhold. Forholdene ligger ikke mere saa fast, som de gjorde en Gang, de skifter i den Grad, at Lovgivningsmagten er nødt til at følge med. Man kan ikke arbejde med Normalskattesystemer, man er nødt til at ændre Skatterne med Tiderne og efter Tidernes Krav. Deri ligger ikke, at det skal være principløst, hvad man gør, og jeg har ogsaa den Overbevisning, at de Skattereformer, der er gennemført under det nuværende Ministerium, er baa- ret af bestemte skattepolitiske Tanker, nemlig at tage saa meget af Skatterne som muligt ad den direkte Vej, og der, hvor de direkte Skatters Bæreevne svigter, at forøge de indirekte Skatter, men kun saadanne indirekte Skatter, som har Karakter af Luksusskatter. Og jeg mener bestandig, at denne Restaurationsskat ganske overvejende har Karakteren af en Luksusskat. Det at indtage sin Mad paa et offentligt Sted indeholder et Lukusmoment. De allerfleste kan indrette sig saaledes, at de kan spise hjemme eller ved et sluttet Bord eller paa anden Maade. Der er et Luksusmoment deri. Derfor mener jeg ikke, det er noget, Staten bør skride ind imod, men det er urigtigt at sige, at denne Skat ikke, i alt Fald ganske overvejende, er en Luksusskat.

Det ærede Medlem Hr. Wilmann tog Forargelse af, at jeg havde nævnt Formue- og Indkomstskatten som en Skat, der trængte til Formindskelse. Det vil jeg fuldkommen staa ved, det mener jeg, den gør. Formue- og Indkomstskatten til Staten maa ses sammen med Personbeskatningen til Kommunerne, og sammenholder man dette, er det en Kendsgerning, at Formue- og Indkomstskatten hviler som en overordentlig trykkende Byrde paa vort Befolkning. Det er for Resten ikke blot Tilfældet i Danmark, det er ogsaa Tilfældet i England og saa godt som alle Lande. De særlige Forhold efter Krigen har tvun-

get til at sætte Formue- og Indkomstskatten op i en Grad, som ingen af os, der i sin Tid var med til at føre denne Skat ud i Livet, nogen Sinde har tænkt sig Muligheden af. Den er absolut for høj, og hvis man tror, at det er en Skat, der kun bæres af dem, der udreder den, og som formentlig maa være i Stand til at bære en saa høj Skat, tager man fuldkommen fejl; for naar Formue- og Indkomstskatten har naaet en Højde som denne, overvælttes den i meget høj Grad og spredes ud over det hele store Publikum, idet den simpelt hen bliver en Forøgelse af Produktionsomkostningerne, der giver sig Udtryk i Varepriserne.

Dahlggaard: Jeg antager, at der indenfor de Kredse af Befolkningen, som ved Behandlingen af dette Lovforslag i Fjor lagde Mærke til det ærede Medlem Hr. Korsgaards Udtalelser, vil være ikke ringe Forundring over, at det ærede Medlem i Dag optræder her i Tinget som den mest veltalende Forsvarer ikke alene for Restaurationsskatten, men ogsaa for dens Permanens. Jeg vil sige hertil, at i og for sig er det ikke saa urimeligt, at det ærede Medlem og større og større Dele af hans Parti bevæger sig i den Retning. Der er deri den Rimelighed, som ligger i den Kendsgerning, jeg har tilladt mig at gøre opmærksom paa tidligere: at dette er en Skattelov, som kalder sig en Luksusskattelov, men som lægger Skatten over paa den almindelige jævne Befolkning. Derfor, siger jeg, er der ikke noget saa urimeligt i, at det danske konservative Parti i Virkeligheden er Tilhænger af denne Skat, thi den betyder en Skatteforskydning oppefra og nedefter. Men det politisk interessante deri er selvfølgelig, at Overvæltningen oppefra nedefter i vort Samfund gennem denne Skat rammer for Byernes Vedkommende Klasser af Befolkningen, hvis Interesser det konservative Folkeparti hidtil har foregivet at varetage. Jeg tænker, at denne Debat og det ærede Medlem Hr. Korsgaards Udtalelser her er en af de mange Ting, der bidrager til, at disse Kredse i Befolkningen faar Forstaaelsen af, at deres Interesser har intet med konservative Interesser at gøre.

Korsgaard: Jeg spaar det ærede Medlem Hr. Dahlggaard en glørværdig Valgdag. Det ærede Medlem kan, hvilket vi senere skal faa at se, gøre i Forb ud